

Simon Alajoen Linnustajat ry

HISTORIIKKI

2003–2023

**UUDENAJAN TUULET OHJAAVAT
60 VUOTIAAN METSÄSTYKSESSÄ**

Simon Alajoen Linnustajat ry

HISTORIIKKI

2003-2023

Paavo Veittikoski

Kuvat: Alajoen Linnustajat ry., arkistot
Paavo Veittikoski
Mikko Haapaniemi
Jussi Jäärni

Paino: Printek, Keuruu 2023

Sisälllys

HISTORIIKKI.....	5
Puheenjohtajan palsta.....	9
Toimintamme.....	11
Metsästysseuran puheenjohtajat 1964–2022.....	12
Historian havinaa menneiltä vuosilta:	13
Otteita alkutaipaleelta	15
Hirven metsästystä harrastettiin jo sota- ja sodan jälkeisenä aikana.....	17
Nykypäivän karhujahtia Kuusamon livaarassa	18
Toiminta kehittyi:	20
Monet asettavat hirven ykkössuosikiksi metsästyksessä	21
Hirvenmetsästyksessä tapahtunutta	22
Simon kutsujahti on toteutettu vuodesta 2002 lähtien yhteistyössä naapuriseurojen kanssa.....	23
Hirvikanta on vaihdellut ja sitä on tutkittu	23
Hirvipeijaiset olennaisena osana seuratoimintaa ja hirvijahtia.....	26
Jaostot	26
Ampumajaosto	26
Naisjaoston toiminta	27
Riistanhoitotyö	28
Riistaruokinta.....	29
Kenneljaosto	30
Pienpetotilanne on jatkuvasti riistanhoitotyössä työllistävä työllistäjä.	30
Pilkkikilpailut	30
Metsästyslupia myös vieraille.....	31
Oma riista	31
Mainintoja seuran toiminnasta	32
Seura mukana monessa yhteistoiminnassa.....	33
Riistanhoitoyhdistys	33

Nuorisotoimi	33
Suurpetojahti	34
SRVA-yhteistyö	34
VAPEPA	35
Verkosto, joka pelastaa ihmishenkiä	35

Puheenjohtajan palsta

Simon Alajoen Linnustajat ry. 60 vuotta

Eipä osannut allekirjoittanut ajatella silloin 60- luvulla seuraan liittyessä, että joskus olisin kirjoittamassa eläkepäivillä vielä puheenjohtajan palstalle seuran 60 v-historiikkiin. Eikä kyllä sitäkään, kuinka paljon aikaa tämän päivän seuratoiminta vie. Opastusta tehtävään olen saanut kiitettävästi aikaisemmilta puheenjohtajilta.

Alajoen Linnustajien toimialue on Simojoen molemmin puolin Asemakylältä lähelle Alaniemeä. Seuralla on metsästysmaita tällä hetkellä vuokralla yli 14000 ha.

Aloittaessani puheenjohtajana heti alkutaipaleella korona toi omat haasteensa meidänkin seuramme toimintaan. Hallituksen kokouksia jouduttiin pitämään etäkokouksina ja myös vuosikokouksen 2021 ajankohtaa jouduttiin siirtämään kesäkokouksen yhteyteen. Myös seuran hirtvihojia vuonna 2020 ei voitu pitää ollenkaan ja vuoden 2021 hojissa jaettiin hirtvihojista turvaetäisyyksin Hamarin koulun pihalla maanomistajille ja seuran jäsenille sekä pidettiin hirtvihojakauppa.

Pitkään vireillä ollut sääntöjen uudistaminen saatiin päätökseen vuonna 2022. Säännöt päivitettiin vastaamaan tämän päivän tietotekniikkaa. Vuosikokouksessa hyväksytyt uudet säännöt mahdollistavat nyt kokouksien pidon myös etäkokouksina, jos esim. koronan kaltainen pandemia estää lähikokouksien pidon. Uusien sääntöjen myötä myös kokouksien pöytäkirjat voidaan nykyisin allekirjoittaa sähköisesti.

Yhteistyö muiden naapuriseurojen välillä on vuosien saatossa tiivistynyt entisestään. Esimerkkinä Simon hirtvilupien anominen yhteislupamenettelyn kautta, joka on ollut käytössä jo 23 vuotta. Isompaan yhteislupaan kuuluu tällä hetkellä 7 metsästysseuraa, yksi yhteismetsä ja 9 valtion mailla metsästävää hirtvihojakaupaa. Viimeiset 15 vuotta tehtävää on hoitanut ansiokkaasti Lauri Karjalainen Alaniemen Metsästäjistä ja vuonna 2023 tehtävän on ottanut vastaan Antti Hepola Simonkylän Metsästysseurasta.

Toinen seurojen välinen yhteistyö on ollut Simon kunnan koollekutsuma Simon jahti. Tämä on ollut lähes joka syksyinen tapahtuma, johon on osallistunut kolme metsästysseuraa. Simonkylän Metsästysseura, Alaniemen Metsästäjät ja Alajoen Linnustajat. Vuosina 2020 jahtia ei järjestetty koronan vuoksi ja vuonna 2022 hirtvihojien vähyyden vuoksi.

Hirvikannan kehitys on ollutkin laskusuunnassa jo useamman vuoden ajan. Laskennallinen kanta on jo paljon alle 2 hirven/1000 hehtaaria. Suurin osa yhteisluvan osakkaista ymmärtää tilanteen vakavuuden, mutta vielä on muutamia osakkaita, jotka haluaisivat verottaa hirvikantaa enemmän kuin laskennallinen kanta antaa myöten.

Omat haasteensa hirven- ja muun riistan metsästyksen on tuonut voimakas tuulimyllyjen rakentaminen Simon kunnan alueella. Metsästysmaat ovat pirstaloituneet myllyjen, voimalinjojen- ja niille johtavien teiden rakentamisen vuoksi. Esimerkiksi hirvet ei eivät enää viihdy näillä pirstaloituneilla alueilla.

Simon Alajoen Linnustajat ry:n täyttäessä kuusikymmentä vuotta, haluan metsästysseuran puolesta esittää mitä parhaimmat kiitokset ensinnäkin maanomistajille, jotka ovat mahdollistaneet seuratoiminnan vuokraamalla metsästysmaita seuran käyttöön. Sekä kaikille tähän asti seuran toiminnassa mukana olleille jäsenille. Kiitokset myös yhteistyöstä Alajoen Linnustajien naistoimikunnalle ja Alajokikylän Nuorisoseuralle. Samalla haluan toivottaa seuralle mitä parhaita tulevaisuutta ja jäsenistölle muistorikkaita kokemuksia ja elämyksiä hyvän yhteisen harrastuksen parissa.

puheenjohtaja Teuvo Haapaniemi

Toimintamme

Simon Alajoen linnustajat ry on metsästysseura, joka toimii Lapin läänin eteläisimmässä kunnassa Simossa. Seuramme kattaa rautatien ja Alaniemen kylän välisen alueen Simojoen molemmin puolin. Metsästysseura on perustettu 1963. Seuran pinta-ala on n. 14 600 ha. Jäseniä seurassamme on n. 350, joista maanomistajajäseniä n. 170.

Seuran tarkoituksena on harjoittaa vastuullista ja kestävän kehityksen metsästystä, riistanhoitoa, luonnonsuojelua, metsästysampumaurheilua sekä kenneltoimintaa. Seura edistää turvallista metsästystä, sekä nuorten pääsemistä metsästysharrastuksen pariin ja heidän mahdollisuuttansa kasvaa aktiiviseksi ja vastuulliseksi metsästäjiksi.

Seuratoiminnan ylläpitämisen ja kehittymisen kannalta on tärkeää, että jäsenistö on aktiivisesti mukana seuratoiminnassa. Jäseniämme toimiikin erilaisissa tehtävissä hallituksessa, jaostoissa ja muissa toimihenkilötehtävissä.

Seuran jäsenet pääsevät vaikuttamaan tärkeisiin seuraa koskeviin päätöksiin ja seuran kehitykseen, sekä toiminnan suunnitteluun sääntömääräisissä kokouksissa.

Metsästysseuran puheenjohtajat 1964–2022

1964-1969	Jaakko Jämsä
1970-1971	Martti Martimo
1972-1973	Ahti Korpimäki
1974-1975	Kalevi Jäärni
1976-1976	Jaakko Jämsä
1977-1979	Jaakko Hannila
1980-1995	Taisto Parpala
1996-2008	Ilpo Hiltula
2009-2014	Reima Kemppainen
2015-2019	Tommi Ylisuvanto
2020-	Teuvo Haapaniemi

Hallituksen jäsenet: Hallitukseen valitaan vuosittain puheenjohtaja ja yhdeksän jäsentä.

Toiminnantarkastajat: Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja heille varahenkilöt.

Tärkeänä osana seuratoiminnassa ovat myös seuran sihteerit, joita historian aikana on ollut useita. Sihteereinä ovat toimineet Jukka Alanärä, Jonne Ylisuvanto, Tommi Ylisuvanto, Pasi Halttu ja Mikko Haapaniemi.

Hallitukseen kuuluvat v.2023 Teuvo Haapaniemi (pj), Mikko Haapaniemi (siht.), Reima Kemppainen (vara pj), Pasi Halttu, Tomi Hamari, Ilpo Hiltula, Jussi Jäärni, Marko Pekkala ja Tommi Ylisuvanto. Yleisvarajäsenenä toimivat Mari Parpala ja Pasi Särkiaho. Rahastonhoitaja Tarja Vartiainen.

Historian havinaa menneiltä vuosilta:

Aikaisemmista historiikeista käy selvästi ilmi se, että uuden metsästysseuran perustaminen oli tarpeen. Metsästäjät halusivat enemmän järjestäytymistä ja yhteisiä metsästyksen pelisääntöjä. Ensimmäinen linnustajien yleinen kokous Pekka Martimon talossa 21.10.1962 osoitti metsästäjien yhteisen tahdon. Muun muassa sen, että metsästysseuraan otetaan jäseniksi henkilöitä, jotka haluavat osallistua metsästysseuran toimintaan. Kaikilla halukkailla oli mahdollisuus tulla mukaan ja rakentaa tulevaisuutta avoimin mielin.

Maanomistajien tahtoakaan ei tuolloin kyseenalaistettu, sillä asiakirjojen mukaan maanluovutuksista metsästysseuran käyttöön ei syntynyt ongelmia. Takasihan maanluovutus maanomistajalle metsästysoikeuden seuran alueella.

Maanluovutukset metsästysseuran käyttöön oli yksi tärkeimmistä asioista uuden seuran toiminnan varmistamiseksi, josta voidaan tänäkin päivänä muistella ja olla ylpeitä yhteishengen rakentajana.

Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin maattomilta jäseniltä 3 markkaa ja maanomistajajäsenet olivat vapaita jäsenmaksusta.

Vieraskorttimaksu oli 5 markkaa, kun metsästi koiran kanssa ja 3 markkaa ilman koiraa. Vierasluvan päivämaksulla ei haluttu asettaa esteitä jäsenyyksien ja metsästysmahdollisuuksien varmistamiseksi.

Kuten alle kerätyistä syntyvaiheiden toimenpiteistä näkee, johtohenkilöiksi tuolloin nimetyt henkilöt tekivät järjestelmällistä ja sujuvaa työtä uuden yhdistyksen toiminnon käynnistämiseksi:

Seuran rekisteröintiä varten sille oli keksittävä nimi. Useista ehdotuksista valittiin Jussi Hekkasen esittämä Simon Alajoen Linnustajat. Nimi kertonee selkeästi tuolloisen metsästyksen painopistealueen olleen juuri linnun metsästyksessä.

Sopimuskirja, jolla Alajoen Linnustajat ry. on perustettu. Allekirjoitettiin 31.07.1963 Jaakko Jämsän, Pentti Sankalan ja Aulis Kuuselan toimesta.

Rekisteröintiä varten hankituissa mallisäännöissä oli kohta, jonka mukaan seura harjoittaa muun muassa metsästyksen olennaisesti liittyvää ampumaurheilua. Simon Alajoen Linnustajat ry:n tarkoitus sääntöjen 2. pykälän mukaan.

2 § Yhdistyksen tarkoituksena on harjoittaa maillaan järkiperaistä metsästystä ja riistanhoitoa sekä niiden edellyttämää luonnonsuojelua ja ampumaurheilua.

Valtiovalta oli kuitenkin sotien jälkitilanteen seurauksena lakkauttanut järjestöjä, joiden toimintaan kuului aseellinen harjoittelu. Niinpä Alajoen Linnustajien anomuspaperit tulivat välittömästi rekisteriviranomaisilta takaisin. Perustajat pitivät kuitenkin sääntökohtaa niin tarpeellisena, että anomus osoitettiin sisäasianministeriöön. Käsittelyn jälkeen sieltä tuli seuraavanlainen vastaus.

"Sisäasianministeriön päätös hakemukseen, jossa Simon kunnasta olevat maanviljelijä Jaakko Jämsä, maanviljelijä Pentti Sankala ja myyntimies Aulis Kuusela ovat anoneet lupaa saada perustaa Simon Alajoen Linnustajat nimisen yhdistyksen, jonka tarkoituksena muun ohella kuuluu harjoittaminen ampuma-aseiden käyttöön.

Annettu Helsingissä 17. päivänä syyskuuta 1963

Sisäasiainministeriö on tämän asian käsitellyt ja nojautuen yhdistyksistä 4. päivänä tammikuuta 1919 annetun lain 2 §:ään. Myöntänyt luvan Simon Alajoen Linnustajat nimisen yhdistyksen perustamiseen. Tämä lupa on voimassa ehdolla, että yhdistys ilmoitetaan yhdistyslaissa säädetyssä järjestyksessä merkittäväksi yhdistysrekisteriin.

Niilo Ryhtä Erkki Linna

ministeri vanhempi hallitussihteeri

Näin rekisteröintipaperit täydennettiin ja lähetettiin uudelleen rekisteriviranomaisille ja oikeusministeriön päätöksellä 05.03.1964 Simon Alajoen Linnustajat hyväksyttiin yhdistysrekisteriin ja nimeen liitettiin rekisteröimisen tunnus ry. Näin virallistetun yhdistyksen ensimmäisen hallituksen muodostivat;

Jaakko Jämsä

Pentti Sankala

Jukka Alanära

Petteri Martimo

Vilho Parpala

Eero Nikupeteri

Aulis Kuusela

Simon Alajoen Linnustajat ry. oli syntynyt

Otteita alkutaipaleelta

12.4.1964 johtokunnan kokouksessa, Jukka Alanärän luona, todettiin kaikki jäsenet olevan paikalla. Samalla saatettiin tiedoksi, että ei ole enää varajäseniä vaan kaikki ovat varsinaisia.

Metsäpirtin yleisessä kokouksessa saatettiin tiedoksi toimintakertomuksesta, että seura on rekisteröity ja myönnetty ampumaurheilulupa.

Seuran varat olivat tuolloin noin 300–400 mk.

Samassa yleisessä kokouksessa valittiin Jaakko Jämsä ja Vilho Parpala neuvottelemaan Simon Riistanhoitoyhdistys ry:n kanssa yhteisestä ampumaratahankkeesta.

Seuran ensimmäinen hirvipeijaistoimikunta perustettiin, johon tuli valituiksi Paavo Vilmi, pj., Pentti Sankala, Vilho Parpala ja Erkki Martimo.

14.8.1966 seuran syyskokouksessa Metsäpirtillä päätettiin ketun tapporahaksi 5 mk.

Seuran hirvenmetsästyksestä päätettiin, että kaksi miestä joka porukasta tulee mukaan. Jos joku jää pois ilman pätevää syytä, evätään koko porukalta seuraavan vuoden hirvenmetsästysoikeus seuran mailla.

KAHDEN PITKÄAIKAISEN POSITIIVISET PANOKSENSA SEURATOIMINTAAN ANTANEIDEN NÄKEMYKSET OVAT TULEVAISUUDEN SUHTEEN VALOISAT.

Seuran perustajajäsenen Vilho Parpalaan mielestä metsästysseuran syntyaikana yhteishenki oli suorastaan loistava. Oli helppo alkaa rakentaa uuden seuran toimintaa.

Monessa eri tehtävässä pitkän vapaaehtoistyön uranuurtajana metsästysseuratoimintansa aikana toiminut Jonne Ylisuvanto kertoo yhden nuoruuden ajan mielenkiintoisista tarinoista.

Hirven metsästystä harrastettiin jo sota- ja sodan jälkeisenä aikana

Alajoen Linnustajat ry:n 60-vuotisen metsästysseuran lähes alusta asti jäsenenä ja pitkäaikaisena sihteerinä toiminut seura-aktiivi Jonne Ylisuvanto muistelee nuoruuden työläitä, mutta jälkeinpäin nyt jo hauskoja hirven pyynti reissuja.

Jonnen nuoruusaikana koko seuran alueella metsästi hirviluvalla noin 20 hirvestäjää. Sota- ja sodan jälkeisenä aikana salametsästys oli lähes jokapäiväistä touhua. Seurojen tulon myötä tilanne siltä osin parani, jopa lähes loppui.

1964 ensimmäisiä hirvilupia saatiin Alajoen Linnustajille alle kymmenen. Metsästysalue sijaitsi Alaniemeltä Asemakylän rautatiehen asti. Hirviä oli silloin todella vähän, niitä pyydettiin neljällä porukalla. Jokaisessa porukassa oli kolmesta viiteen miestä, muistelee Jonne.

Yhtenäkin vuotena ei kaatoja saatu lupamäärään oikeuttavasti kaadettua. Porukka, joka sai hirven kaadettua se käytännössä, lopetti metsästyksen.

Ensimmäinen hirven täysrauhoitus oli vuosien 1969–1971 välisen ajan. Rauhoitusajan jälkeen alkoivat porukat isontua hirvimäärän lisääntyessä. Vuonna 1985 oli hirvenmetsästys suurimmillaan. Alajoen Linnustajien lupamääräkin oli noussut yli 100 luvan.

16–17-vuotiaiden Taunon, Pertin, Urpon ja Jonnen hirtireissusta jäi ikuinen muisto;

1940-luvun lopulla ja 1950-luvulla asusteli kylällä Konstu ”Taini” Kuivas, armoton metsästäjä. Kun virallisia lupia ei ollut kyllä, kaikki niin sanotut salakaatoluvat nimettiin Taini Konstun luviksi, jolla niemellä neljä poikaakin kävi hirttimetsällä.

1950-luvun alkupuolella, ennen metsästyseurojen tuloa 16-vuotias Tauno lähti hirttämään loka- marraskuun vaihteisen aamun räntäsateessa. Räntäsateessa metsästys oli parhaimmillaan, kun hirttiä oli vähän.

Tauno sai kuin saikin kotikylältä noin viiden kilometrin päähän ammuttua 2,5-vuotiaan hirven armeijan hirttikiväärillä. Hän jätti hirven metsään ja lähti hakemaan lisävoimia. Tauno tuli nälkäisenä Jonnen kotiin. Äiti ruokki pojan ja lähti viemään naapureihin sanaa tulla meille repun kanssa.

Niinpä Pertti ja Urpo tulivat Taunon ja Jonnen kaverina seuraamaan jälkiä ja löysivät hirven ampumapaikalta. Lumi- ja räntäsade oli kova. Pojat tekivät isot tulet ja ryhtyivät suolistamaan ja nylkemään hirven. Siihen aikaan ei muuta valoa ollut saatavilla.

Ilta oli pimeä, kun saatiin hirvi viimein paloitetua isojen tulien loisteessa. Melkoiset märät pojat saivat jaettua, jokaiselle 30–40 kilon lihakantamukset. Siihen aikaan reput olivat aika onnettomia. Sidottiin puserosta pussi etupuolelle, se oli välttämätöntä painon tasaamiseksi, ja päästiin lähtemään kotimatalle.

Lunta oli satanut hirven perkauksen aikana 30–40 senttiä ja niinhän siinä kävi, että pojat eksyivät jäljistä pimeässä metsässä. Kun vahingossa tultiin tutun Hiiskun ojan varteen ja alettiin tutkia, minne päin vesi virtaa, sillä alajuoksulla on oltava Simojoki.

Ojaa seuraten pojat tulivat kylälle aamulla 4–5 aikoihin. Päivän koittaessa ilmoiteltiin kylälle, että illalla voisi tulla kyläilemään repun kanssa. Asiahan piti pitää salassa koska lupia ei ollut. Salametsästys tuolloin oli koko kylän asia, Jonne nauraa ikimuistoista hirvestystä.

Nykypäivän karhujahtia Kuusamon livaarassa

Jäärnin karhunkaatajain suku sai jatkoa Jussista ja Saulista

Simojoen pojat Sauli Jäärni ja Jussi Jäärni elivät jännittäviä hetkiä Kuusamon livaaran maastossa syksyllä 2023 kun Sami Raappanan koira Mörkökorven Jyrmy piti karhua haukunnassa läpi yön.

Aamu neljältä lähdettiin haukkupaikalle Saulin ja Samin kanssa. Koira oli haukunnut pimeässä jo kahdeksan tuntia. Sauli hiipi haukulle 25 metrin etäisyydelle karhusta. Karhu teki aina välillä valehyökkäyksiä koiraa kohti, palaten aina saman kuusen juurelle, kertoi **Jussi** kolmen ”veijarin” jännittävistä hetkistä. Sauli vaihtoi vähän väliä paikkaansa, jääden kyttäämään uutta karhun hyökkäystä koiraa kohti. Kolmas hyökkäys oli Saulille liikaa koituen karhun kohtaloksi. Jussi oli tuolloin 160 metrin päässä, kun laukaus kuului, ja alkoi valtava murina. Jyrmyssä oli komentamista, ettei se mene karhuun kiinni.

Taistelu kesti noin kaksi minuuttia, sitten karhu hiljeni. Siinä vaiheessa Sauli ilmoitti, että karhu on nurin. Poikien jännitys oli kuitenkin vielä tuoreessa muistissa. Joten varovaisuus oli siinä vaiheessa vielä valttia.

Nyt Jussin ja Saulin saalistama toinen karhu meni isä Eskon ja veli Antin 1990 luvulla Simon, Kalliokosken maastosta ampuman yhden karhun ohi. Nyt suoritettu karhujahti toteutettiin karuissa maastoissa, jossa puhelinkentät eivät pelanneet.

Kuusamon ja Suomussalmen alueet ovat mitä parhaimpia paikkoja, jonne Itäisen alueen 45 luvasta oli kaadettu siihen mennessä 10-11 karhua, joista jäljellä oli vielä 15 lupaa. Läntisen alueen viiden karhun kaatoluvat olivat jo loppuneet. Petokannat ovat suorastaan runsaat itärajalla. Viimeinen havainto oli riistakameralla todettu viiden suden tokka, juuri samalla alueella, jossa me tapaamme olla jahdissa, kertoo Sauli karujen maastojen petotilanteista.

Karhujahti on muuttunut ajavien koirien ja karhukannan lisääntymisen vuoksi

Suurin muutos 10 vuoden aikana on se, että nykyisin metsästetään lähes kokonaan ajavilla koirilla. Mukana ovat muun muassa plotinajokoira, perinteinen norjanharmaa ja amerikankettukoira, jolla ajo on paljon nopeampaa.

Yksi koira meni jokin aika sitten Venäjän puolelle haukkuen 10 tuntia 5 km päässä rajasta, ennen kuin alkoi pikkuhiljaa tulla Suomea kohden. Siinä ei auttanut muu kuin olla rajavartiostoon yhteydessä saadakseen koiran kotipuolelle. Joskus koira paikannuslaitteineen on haastavaa saada takaisin. Koirasta saatetaan pyytää jopa rahaa, tai se viedään kokonaan omiin hoiviin, puhuu Sauli rajavaikeuksista.

Yhteistyötä on tehty paljon paikallisten poromiesten kanssa. Poromiehillä kuluu paljon aikaa seuratessaan lähetin kaulassa liikkuvia poroja. Kun poro lopettaa liikkumisen, se on merkki siitä, että jotain on tapahtunut, toteaa Jussi.

Kuusamossa nyt kolmena syksynä peräkkäin metsästäneet karhunkaatajat menevät sinne saaliin saannin viehätuksesta aina vain uudestaan. Tavoitteena on, että lokakuun loppuun jatkuvan metsästyksen innoittamina saadaan vielä kaato. Viikko kerrallaan ja välillä viikonloppuinakin. Jos vaimojen, niin paikallistenkin kanssa on hyvä olla välilöissä. Hehän tietävät parhaat paikat, nauravat karhusuvun jatkajat ja "humoristit" Jussi ja Sauli.

Kuvissa: Sauli Jäärni, Jussi Jäärni ja Sami Raappana.; kuvat Jussi Jäärni

Toiminta kehittyi:

Varsinaisen toiminnan tueksi on tullut tämän kahden vuosikymmenen aikana jatkuvasti kehittyvä tietotekniikka. Kaikesta metsästysseuran toiminnasta tiedotetaan paitsi seuran internetsivuilla, myös seuran WhatsApp-ryhmässä. WhatsApp-ryhmään pääsee ilmoittamalla seuran sihteerille tai palautuslomakkeella.

Teknologian kehittyminen on parantanut metsästyksen turvallisuutta merkittävästi. Muun muassa hirvenmetsästyksessä GPS paikantimien avulla löytyy oikea kartta, metsästäjä ja koira.

Reima Kempainen julkaisi seuran kotisivut www.linnustajat.fi vuonna 2009. Seuran kotisivut siirrettiin 2015 Yhdistysavaimen, jolloin Mikko Haapaniemi teki ulkoasun kokonaan uusiksi. Kotisivujen ylläpito helpottui uuden tekniikan ansiosta. Samassa yhteydessä myös jäsenrekisteri vietiin kokonaan pilveen, joka mahdollisti jäsenmaksujen helpon lähettämisen. Enää ei tarvitse ”nuolla litroittain postimerkkiliimaa” laskuja lähettäessä. Muutama klikkaus ja on homma valmis.

Kulutusitteen, jäsenkirjeet ja -tiedotteet, jäsenhakemukset jne. menevät niin ikään saman palvelun kautta. Myös pöytäkirjat kirjoitetaan nykyisin sähköisesti.

Seuralle hankittiin vuonna 2021 oma ensimmäinen PC, jota ilman ei tahdo enää tulla toimeen.

Vaikkakin tekniikan kehittyminen helpottaa seuratoimintaa, teettää se myös töitä, jotta hyödyt saadaan valjastettua käyttöön. Henkilötietojen käsittelyyn EU antoi tietosuojaa-asetuksen (GDPR) vuonna 2016 ja sitä alettiin soveltaa kahden vuoden siirtymäajan jälkeen vuonna 2018. Käytännössä seuran kannalta tämä tarkoitti sitä, että hallitus laati rekisteriselosteen ja kotisivuilla kysytään tänä päivänä käyttäjältä aktiivinen suostumus evästeisiin. Rekisteriseloste löytyy tätä nykyä kotisivuilta, missä siihen voi tutustua tarkemmin.

Etäkokoukset ovat niin ikään tätä päivää, joiden käyttöönottoa kiihdytti koronapandemia. Pandemian aikana lähikokoukset eivät olleet mahdollisia, jolloin vuosikokouksia jouduttiin siirtämään. Pandemian hellittäessä lähikokoukset olivat jälleen mahdollisia, mutta henkilö määrä oli rajattu.

Tässä yhteydessä hallitus pohti lähikokouksien pitämistä kahdessa eri paikassa, jotka yhdistettäisiin etäyhteyksin yhdeksi kokoukseksi. Suunnitelmasta kuitenkin luovuttiin, mutta mm. etäkokoukset, sähköiset vaalit ym. tämän kaltaiset seikat pistivät hallituksen pohtimaan seuran sääntöjen päivitystarvetta.

Sääntöjen läpikäynti ja laadinta ei sekään ollut hetkessä tehty, vaan vaati useita hallituksen kokoontumisia ja vuosikokouksen ja PRH:n (Patentti ja rekisterihallitus) hyväksynnän. Seuran uudet säännöt tulivat voimaan 7.6.2022.

Monet asettavat hirven ykkössuosikiksi metsästyksessä

Simon Alajoen Linnustajat ry:ssä toimii seitsemän hirviseuruetta. Jokaisella seurueella on oma metsästyksenjohtaja. Seurueista neljä sijaitsevan Simojoen eteläpuolella ja kolme pohjoispuolella. Jokaisella seurueella on oma metsästyksen johtaja ja varajohtaja.

Hirvenmetsästykseseen on tullut ajansaatossa useita muutoksia. Yhtenä merkittävimmistä muutoksista oli Maa- ja metsätalousministeriön 1.9.2016 tekemä metsästysasetusmuutos:

Valtioneuvosto on tänään vahvistanut muutoksia metsästysasetukseen. Hirvenmetsästys alkaa vuoden 2017 syksystä alkaen lokakuun toisena lauantaina muualla kuin Lapin maakunnassa. Nykyisin metsästysaika alkaa syyskuun viimeisenä lauantaina, joka on hirven kiimahuipun aikaa. Tämä myöhästyttää tiinehtymistä, jolloin myös vasat syntyvät tavallista myöhemmin. Nyt halutaan vähentää häiriöitä hirven kiima-aikana, jotta mahdollisimman suuri osa hirven vassoista syntyisi keväällä normaaliin aikaan.

Jotta metsästysajan lyhentäminen ei lisäisi hirvieläinten aiheuttamia peltovahinkoja, hirven vahtimismetsästys pelloilta on luvallista jo 1.9. alkaen muualla kuin Lapin maakunnassa. Hirvieläimen ajo ja koiran käyttö metsästyksessä ei kuitenkaan ole vielä silloin sallittua. Myös kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran ja valkohäntäpeuran vahtimismetsästys on ensi vuodesta alkaen sallittu alkaen 1.9. syyskuun viimeistä lauantaita edeltävään päivään asti. Vahtimismetsästämiseen haetaan jatkossa tavallinen hirvieläinten pyyntilupa eikä poikkeuslupaa kuten tähän asti.

Aikaistettua metsästystä laajennetaan koko Lapin maakuntaan, jossa hirven metsästysajat poikkeavat muusta maasta. Vuodesta 2017 alkaen hirven metsästyksen ensimmäinen jakso on Lapin maakunnan alueella 1.9–15.9. Tämän jälkeen myös Lapin maakunnassa turvattaisiin hirven kiima-aika ja hirven metsästyksen toinen jakso alkaisi lokakuun toisena lauantaina kuten muualla

maassa. Kolmen pohjoisimman kunnan (Enontekiö, Inari ja Utsjoki) alueella hirven metsästys päättyy marraskuun lopussa. Muualla Lapin maakunnassa metsästys voi jatkua vuoden loppuun kuten muuallakin maassa. Muutos tuli voimaan 1.1.2017.

Hirvenmetsästyksessä tapahtunutta

Alkuaikana 14.8.1966 seuran hirvenmetsästyksestä päätettiin, että kaksi miestä jokaisesta porukasta tulee mukaan. Jos joku jää pois ilman pätevää syytä, evätään koko porukalta seuraavan vuoden hirvenmetsästysoikeus seuran mailla. Myöhemmin tästä säännöksestä on luovuttu.

Hirvikannan säätelyä on pyritty tekemään moninaisin keinoin. Seura on kuulunut Simon suurimpaan yhteislupa-alueeseen sen alusta saakka. Tänä aikana yhteisluvassa on säännelty kaatolupamäärää jättämällä lupia ”pankkiin” mahdollista myöhempää käyttöä varten. Tätä on kokeiltu myös seuratasolla.

Vuonna 2018 seura varasi tihentymävaraukseen kaatolupia, joiden tarkoituksena oli suunnata metsästystä alueelle, jossa hirvistä oli haittaa. Syksyllä liikenneturvallisuus yhdisti hirvenmetsästäjät yhteisjahtiin.

Simossa vaalittiin metsästyseurojen kesken arvokasta liikenneturvallisuuden yhteishenkeä ja yhdessä tekemisen voimaa naapuriseurojen kesken. Laatu- ja ensimmäinen, ehkä koko Suomessa, kahden seuran, Alajoen Linnustajien ja yhteistyössä Simonkylän Metsästyseuran kanssa toteutettiin hirvitihentymien yhteisjahti VT4 -tien ympäristössä vuoden 2018 syksyllä.

Simon kutsujahti on toteutettu vuodesta 2002 lähtien yhteistyössä naapuriseurojen kanssa.

Aikanaan seuran osallistumisesta Simon jahtiin päätettiin hirvikokouksessa, jossa äänestyksen jälkeen äänin 39–8 päätettiin, että johtokunta sai päättää jahtiin osallistumisesta. Jahteja on järjestetty vuosittain poikkeuksena vuosi 2021, jolloin korona virus rajoitti koko yhteiskunnallista toimintaa ja vuosi 2022 jahtia ei toteutettu hirvien vähäisyyden vuoksi. Nykyisin yhteinen jahtitapahtuma on koettu yhdeksi syksyn kohokohdaksi, joka yhdistää alueen metsästäjiä.

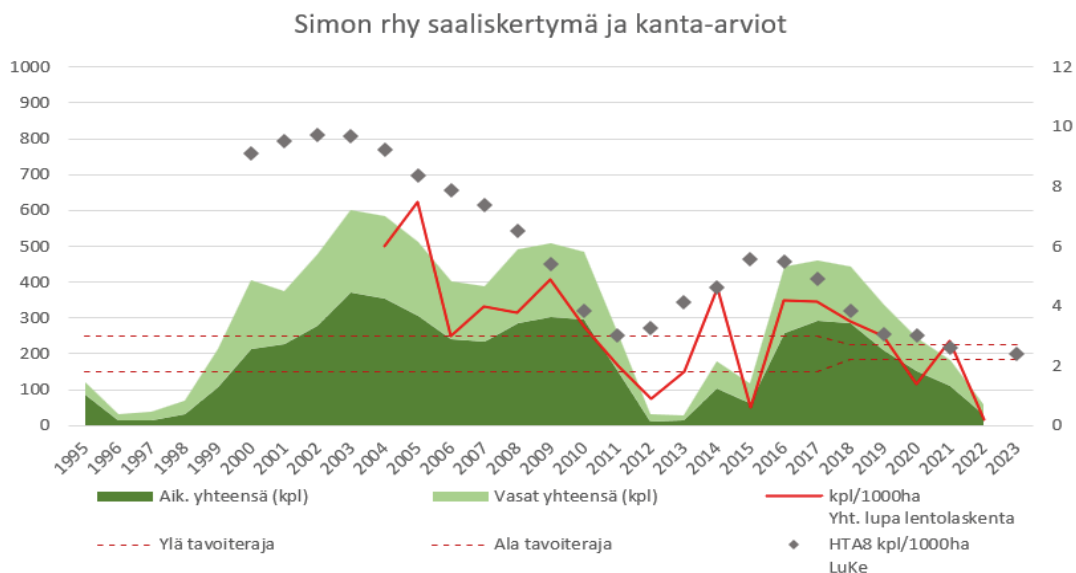
Jahdin alkuseremonia ja käskynjako; kuvat Paavo Veittikoski

Hirvikanta on vaihdellut ja sitä on tutkittu

Hirvikannan vaihtelu on vuosien aikana heilahdellut kanta-arvioiden mukaan 0,6 hirveä/1000 ha ja 9,7 hirveä/1000 ha välillä. Vaihtelu on ollut suurta, joka on näkynyt välillä suurina kantoina ja välillä kanta on painunut lähes olemattomiin, jolloin syksyksi koko seuralle on saatu vain muutama kaatolupa.

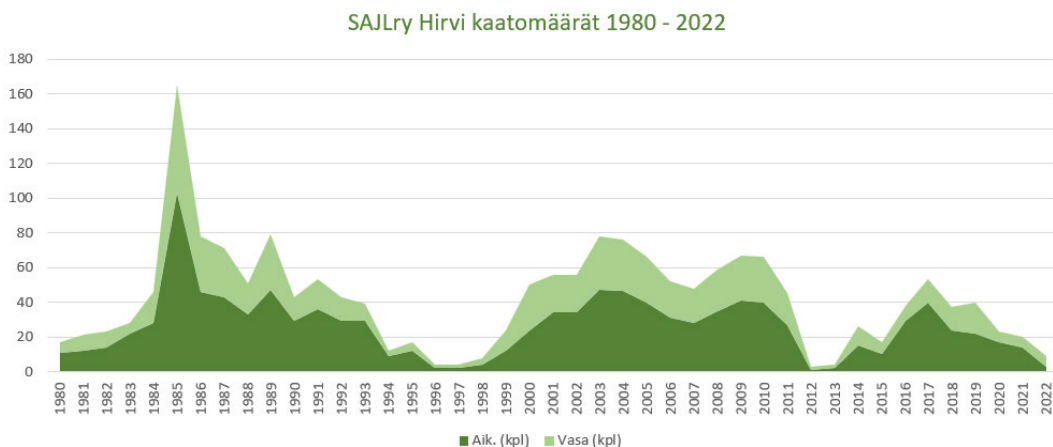
Vähäisten kaatolupamäärien aikoina seuran kaikki hirvestäjät ovat yksissä tuumin keskittyneet muutaman hirven pyyntiin. Saalis on käytetty peijaisten järjestelyyn. Vaihtelu näkyy seuraavan sivun kuvaajassa Simon Rhy saalistkertymä ja kanta-arviot. Saalistiedot löytyvät Oma riistasta ja kanta-arviot on kerätty Luonnonvarakeskukseen ja yhteisluvan lentolaskentatiedoista.

Vuodesta 2018 tähän päivään kanta on ollut laskeva. Vuoden 2023 hirvijahdin lähestyessä näyttää, että kanta taantuu pieneksi.

Yhdistetty tilasto 1995 – 2023 Oma riista, yhteisluvan lentolaskenta, Luken kanta-arvio; Mikko Haapaniemi

Seuran tiedot kaatomääristä ulottuvat aina 1980 vuoteen saakka. Tiedot löytyvät edellisestä historiikistamme. Kun tiedot yhdistetään Oma riista tietoihin, saadaan näkymä kaatomääristä vielä pidemmältä ajalta. 1980-luvun puolivälissä näkyy piikkiä monen hirvenmetsästäjänkin muistoissa vilahteleva suuren kaatomäärän vuosi. Tarkastelujaksolla kannan verotus ”aaltoilee” tasaiseen tahtiin.

Oma riista ja seuran kaatomäärätiedot yhdistettynä 1980–2022; Mikko Haapaniemi

Vaikkakin vaihtelu on suurta, niin se näyttää rauhoittuneen mitä lähemmäs nykyhetkeä tulemme. Selittäviä tekijöitä vaihtelun pienenemiselle voi vain arvailla. Yksi tekijä voi olla, että hirvien liikkeet ja elinalueet tunnetaan aiempaa tarkemmin, Luonnonvarakeskuksen (ent. RKTL) suorittamien tutkimusten myötä.

Tutkimukset ovat tuottaneet lisätietoa niin hirvien liikkeistä, elintavoista, uros-naarassuhteen vaikutuksesta vasatuottoon kuin hirvien elinalueistakin. Näin mm. lentolaskennat ja kannanarviointi voidaan kohdistaa siihen hirvipopulaatioon, joka asuu alueella ympäri vuoden.

Tietoja kannan kulloisestakin tiheydestä saadaan lentolaskennan lisäksi Oma riistan kaato- ja havaintotilastoista, jäävän kannan arvioista, sekä siitä, kuinka paljon liikenne ja pedot verottavat kantaa. Oma riistaan havainnot tuottavat pääosin metsästäjät ja tämä on tärkeässä osassa niin hirvikannan kuin pienriistakantojen arvioinnissa.

Hirvenmetsästyksen osalta Oma riista -tietojen perusteella voidaan, niin halutessa, ohjata metsästystä syksyn aikaanakin oikeaan suuntaan esim. naaras- urossuhteen osalta. Kannan hallinta on pitkälti meidän metsästäjien käsissä ja tätä viestiä, myös Riistakeskus tuo metsästäjille. Loppukädessä päätös puristaa liipaisinta ja kaataa hirvi tekee muutoksen, joka näkyy kannassa.

Vuonna 2009 hirven pannoitusta toteutettiin Suomessa. Myös Tervolassa oli tuolloin pannoitettu neljä hirveä. Pannoitettujen hirvien liikkumisalueita tutkittiin ja niiden metsästystä tuli välttää.

Luonnonvarakeskus on toimittanut vuosittain kanta-arviot metsästäjien käyttöön, joiden perusteella on voitu suunnitella kaudelle anottavat luvat.

Vuonna 2010 saatiin seuralle lupa 66 hirvelle, joista aikuisia 40 ja vasoja 26. Tätä vastaavasti vuonna 2012 seura sai vain yhden aikuisen ja kahden vasan kaatoluvan. Tuon vuoden metsästyksen jouduttiin tekemään vuorolista, millä porukalla milloinkin metsään mennään. Saaliiksi saadut hirvet käytettiin peijaisten järjestelyyn ja loput huutokaupattiin. Mitä hirvikantaan tulee, niin voidaan sanoa, että vuodet eivät ole veljeksiä keskenään.

Seurassamme hirvestäjien määrä on viime aikoina pysynyt suhteellisen vakaana, joskin hieman laskeva. Myös ”laihempina” vuosina metsään menijöitä ja koirakkoja on riittänyt, joten innostusta seurassa hirvenpyyntiin kyllä riittää. Esimerkiksi vuonna 2015 seurassa oli hirvenmetsästäjiä 107. joista jako-osuuksilla 97. Vuoden 2022 metsästyksessä hirvenmetsästäjiä oli 92 ja jako-osuuksia 81. Pudotusta noiden vuosien välillä hirvenpyytäjien määrässä on n. 10 %.

Hirvipeijaiset olennaisena osana seuratoimintaa ja hirvijahtia

Hirvipeijaisten kohokohdaksi nousivat jälleen vuoden 2022 hirvenlihahuutokauppa maanomistajien iloksi sekä naisjaoston laittama aina maittava hirvikäristys muine lisukkeineen. Hirvipeijaisten järjestämisessä mukana toimii seuran oma naisjaosto sekä Alajokikylän nuorisoseura.

Huutokaupan meklarina on jo vuosien ajan toiminut seuran monitoimimies Reima Kemppainen sekä tutut avustajat Veeti ja Tommi Ylisuvanto, Ilpo Hiltula sekä seuran puheenjohtaja Teuvo Haapaniemi.

Jaostot

Ampumajaosto

Seuran ampumajaosto pitää yllä ampumailtoja Simon ampumaradalla Maliinissa Simon RHY:n ampumaradalla. Jaoston tärkeimpänä tehtävänä on ollut tarjota jäsenille mahdollisuus ampumataidon ylläpitämiseen. Tavoitteena ampumarjoittelussa on aina ollut ammuntakunnon ylläpitäminen, joka luo puitteet turvalliseen metsästämiseen ja hallittuihin sekä harkittuihin riistalaukauksiin. Hallitus on suositellut hirvihenkilöitä käymään ampumaradalla pari kertaa kesässä ampumassa.

Ampumajaostoon on valittu vuosittain puheenjohtaja ja 10 jäsentä.

Ampumajaosto vuonna 2023

Puheenjohtaja: Tomi Hamari

Jäsenet: Mikko Haapaniemi, Teuvo Haapaniemi, Ilpo Hiltula,
Arto Isokääntä, Janne Isokääntä, Tuomo Kiviniemi,
Tommi Pajari, Joni Pajari, Mari Parpala, Aki Peura

Seuran ampumajaosto järjestää yhdet ampumakilpailut kesässä.

Sarjat: Nuoret, yleinen ja ikämiehet ja lajeina on luodikko, hirvi, haulikko ja metsästysjousi

Lisäksi seuran hirviporukoiden väliset joukkueammuntakilpailut järjestetään kerran kaudessa. Joukkueet koostuvat kolme henkisistä joukkueista ja jokainen hirviporukka saa osallistua niin monella porukalla, kuin saa järjestettyä kilpailuun paikalle.

Vuonna 2018 otettiin uuden ampuharjoittelun myötä kokeiluluontoisesti uusi kilpailusarja käyttöön. Kilpailusarjassa ammuttiin 9 laukausta / ampuja. Sarja koostui kolmesta ampumaharjoittelusarjasta, jossa kussakin taulu ajettiin ampumaukon laitaan. Kuvioon ammuttiin kaksi laukausta seisovaan hirvikuvioon, jonka jälkeen hirvi ajettiin liikkeelle ja kolmas laukaus ammuttiin liikkuvaan kuvioon. Sarja jäi toistaiseksi kertaluontoiseksi kokeiluksi.

Naisjaoston toiminta

Alajoen linnustajien naisjaoston perustamiskokous pidettiin Maliinin toimintakeskuksessa 20.5.2011 metsästysseuran aloitteesta. Seurasta paikalla olivat Ilpo Hiltula ja Reima Kemppainen kertomassa seuran toiminnasta. Naisjaoston perustaminen tuli ajankohtaiseksi, koska alueella olevat maa- ja kotitalousnaiset olivat yhtä lukuun ottamatta lopettaneet toimintansa.

Perustamiskokouksessa naisjaoston vetäjäksi valittiin Pirjo Särkiaho ja toimikuntaan kuusi jäsentä; Sinikka Pajari, Leena Alanaatu-Haapaniemi, Pirkko Jäärni, Arja Hiltula, Suvi Ylisuvanto ja Terhi Kemppainen. Vuonna 2013 Pirkko Jäärnin tilalle vaihtui Helena Hamari ja vuonna 2015 heinäkuussa vetäjäksi vaihtui Leila Haapaniemi, mutta muuten toimikunnan kokoonpano on pysynyt samana. Rahastonhoitajana toimii Helvi Hamari.

Vetäjätiimin lisäksi vuosien varrella naisjaoston toiminnassa aktiivisimmin mukana ovat olleet Helvi Hamari, Anne Turska, Anna-Leena Särkiaho, Sirkka Kortelainen, Vuokko Isokääntä, Aila Kemppainen, Ritva Juntunen, Satu Hamari, Eila Sankala ja Anja Matala.

Naisjaoston vakiintuneita tapahtumia vuosien varrella ovat olleet hirvipeijaisten järjestäminen Hamarin koululla vuorovuosin maa- ja kotitalousnaisten kanssa sekä Karisuvannolla pilkkikilpailujen kioskin pito joka vuosi.

Hirvipeijaisia Hamarin koululla on naisjaosto järjestänyt vuosina 2011, 2014, 2015, 2017 ja 2019. Vuosi 2013 oli seuran perustamisen 50v juhluvuosi. Juhlaa vietettiin Metsäpirtillä. Juhlahirvipeijaisten, järjestelyistä vastasi maa- ja kotitalousnaiset. Illalla oli juhlatanssit, jossa naisjaosto piti kahviota. Vuonna 2021 hirvipeijaiset muuttuivat vallitsevan koronatilanteen vuoksi ulkotapahtumaksi. Hamarin koululla jaettiin valmiiksi pakatuissa rasioissa kotiin vietäväksi hirvenlihastiketta seuran jäsenille ja maanomistajille.

Hirvipeijaisten lisäksi on naisjaosto pitänyt Karisuvannolla joka kevät seuran pilkkikilpailuissa kioskia jaoston perustamisesta alkaen.

Hirvipeijaisten ja pilkkikisakioskin lisäksi naisjaosto on pitänyt Maliinin ampumaradalla kioskia ampumakokeiden ajan kesälauantaisin, pääosin elokuussa, myyden kahvia, pullaa ja makkaraa vuodesta 2011 vuoteen 2021.

Naisjaosto on järjestänyt vetäjätiimilleen virkistytymisretkiä mm. Kemin teatteriin, Oulun Möljälle kesäteatteriin, Tornion musiikkitalolle ja Tervolahoviin.

Riistanhoitotyö

Riistanhoito on olennainen osa metsästystä ja seuratoimintaa. Riistapeltojen teko, telkänpönttöjen rakentaminen ja maastoon vienti, sekä jäniksien ruokinta on monille seuran jäsenille tuttua puuhaa.

Metsäkauris on lisääntynyt roimaa vauhtia. Alkuun kauris rauhoitettiin seuran alueella. Seura tuki kauriin ruokintaa ja ruokinnan seurauksena kanta kasvoi voimakkaasti ja myöhemmin metsästystä on voitu harrastaa..

1.6.2019 voimaan tulleen asetusmuutoksen myötä, hirvieläintä ajavan koiran säkäkorkeusrajoitusta korotettiin metsästysasetuksessa 28 senttimetrinä 39 senttimetriin. Muutos mahdollisti kookkaampien koirien käyttämisen hirvieläinten pyyntiin ja tätä kautta se tuo mahdollisesti, myös uusia harrastajia hirvieläinten metsästyksen. Kuvassa on, seuran nykyisen sihteerin ensimmäinen oma

"lurppakorva", Dreeveri Ruu. Ruu -koiran ensimmäinen kauriinajo päättyi kaatoon. Ruu oli tuolloin 6kk ikäinen.

Kuva. Mikko Haapaniemi

30.8.1970 seurassa oltiin huolestuneita jäniskannasta ja tehtiin päätös, että jäniksiä ei saa metsästä myytäväksi. Tällä hetkellä jäniskanta näyttää voivan erittäin hyvin ja tulevalle metsästyskaudelle riittää pyydettyä. Jäsenkunta on kertonut saaneensa, myös muutamia rusakoitakin eräksi.

Hirville viljellyt riistapellot edesauttavat hirvien ravinnonsaantia niin, etteivät ne syksyisin keräännä joukoin viljelyspeltojen läheisyyteen. Lisäksi nuolukivet ovat olleet yksi tapa huolehtia hirvien hivenaine- ja suolatasapainosta.

Seura on säännöstellyt riistakantojen verotusta asettamalla saaliskiintiöitä vuosittain vuosikokouksen päätöksin. Esimerkiksi metsäkanalinnun metsästystä on rajoitettu kulloinkin kanalintukannan sallimissa rajoissa.

Riistarukinta

Riistanruokintajaosto vastaa nimensä mukaan riistarukinnasta. Jaoston kautta hankitaan esim. riistapeltoarvikkeet. Riistapeltojen teosta ja kylvöstä huolehtivat hirsiseurueet. Kaikki riistarukintaan liittyvät asiat kulkevat jaoston kautta.

Puheenjohtaja:

Reima Kempainen.

Jäsenet:

Teppo Haapaniemi, Timo Jäärni, Heikki Kukkonen,
Mauri Matala, Antti Parpala, Toni Turska, Jari Vilmi.

Kenneljaosto

Kenneljaosto on toiminut vuodesta 1981 lähtien.

Kenneljaosto on osallistunut valtakunnallisiin koiranäyttelyihin, järjestänyt ajokokeita, hirven- ja linnun haukkukokeita.

Eri rotuisten koirin PM-kokeita osallistumiset. Vuonna 2005 osallistuttiin jo viidennen kerran kansainväliseen ajokokeeseen. Lisäksi on osallistuttu lohkojen kilpaluihin.

Vuonna 2006 ajaviin koiriin tuli yksi uusi laji, dreeveri.

Simon Alajoen Linnustajien kenneljaosto 2023:

Puheenjohtaja

Taisto Martimo

Jäsenet

Henri Tokola, Mikko Haapaniemi, Matti Haapaniemi, Antti Juntunen, Sauli Jääрни, Mari Parpala, Aki Peura ja Tarja Vartiainen.

Pienpetotilanne on jatkuvasti riistanhoitotyössä työllistävä työllistäjä.

Pienpedot, vieraslajit minkki ja supikoira ovat kiusallisia kanaintujen poikasten, munien ja pesien hävittäjinä. Seura on kannustanut pienpetopyyntiä maksamalla pyyntipalkkioita pienpetopyytäjille. Viime aikoina palkkiot ovat olleet 20 euroa / pienpeto (minkki, supi, kettu, näätä). Seuralla onkin ollut aktiivisia pienpetopyytäjiä. Esimerkiksi Simon Rhy:n pienpetokisan voitti vuonna 2022 Risto Hannila, joka saalisti 14 kettua.

Pilkkikilpailut

Seuran ensimmäiset pilkkikilpailut päätettiin järjestää meren rannalla 6.4.1969 kello 11.00.

Kilpailuja järjestettiin alkuun päästyä kahdet 6.4. ja toiset Karisuvannolla 20.4. Molemmissa kilpailuissa osanottajia oli 45 henkilöä. Sittemmin pilkkikilpailuista on tullut perinne. Pilkkikilpailut ovat laajempaa sosiaalista kanssakäymistä. Keväinen tapahtuma, joka kerää aina huhtikuulla pilkkijöitä runsain mitoin perinteiseksi

muodostuneelle Simojoen, Karisuvannon jäälle. Vuoden 2023 keväällä kilpailuihin myytiin n. 150 lippua (pilkkijöitä oli 80 henkilöä).

Pilkkijöitä Simojoen Karisuvannolla ja palkintojenjako 2023, kuvat Mikko Haapaniemi

Metsästyslupia myös vieraille

Nykyisin seuramme myy useita erityyppisiä vieraskortteja pienriistan metsästykseen; päivä- ja vuosikortti sekä erillinen vain pienpetojen metsästykseen tarkoitettu edullinen kausikortti. Näitä voidaan nykyisin ostaa sähköisesti maksamalla vieraslupamaksun seuran pankkitilille sekä ilmoittaa siitä seuran sihteerille. Tästä on tullut paljon kiitosta vierailtamme. Samalla tulee kehuja kotisivuista, niiden selkeydestä ja aktiivisesta palautteesta, joihin myös vastataan, mikäli kysymyksiä tulee.

Oma riista

Riistakeskus kehitti sähköisen asiointipalvelun ”Oma riistan” metsästäjille ja Rhy:n toiminnanohjaajille. Oma riistaan perustettiin seuran hirviseurueet omina ryhminään. Hirviseurueiden metsästyksenjohtajien tai heidän nimeämänsä yhdyshenkilöiden tehtävänä on huolehtia, että kaikki metsästyspäivät, havainnot ja saaliskirjaukset tulevat merkityksi Oma riistaan oikein.

Oma riistan kautta olemme voineet palvella jäseniämme ja vieraitamme entistä tehokkaammin. Esimerkiksi Seuran pienriista, kanalinnut, kauris ja hirvenmetsästyskartat on tehty sähköiseen muotoon. Tämä ei syntynyt aivan itsestään vaan vaati kaksi noin kuuden tunnin istuntoa hallitukselta, jotta kartat saatiin asianmukaiseen kuntoon.

Seurassamme Oma riista on otettu hyvin vastaan. Oma riista on helppokäyttöinen, joka on osaltaan edesauttanut käyttöönottoa. Käyttöönoton yhteydessä Simon Rhy järjesti koulutusta seuroille ja Simon Alajoen Linnustajissa on yhdyshenkilöt, jotka auttavat järjestelmän käytössä ja kysymyksissä. Järjestelmään jäsenet merkkavat saaliit ja havainnot niin pien- kuin suurriistankin osalta. Kun jäsen on kutsuttu Oma riistaan ja hän on hyväksynyt jäsenkutsun, merkkaaminen käy helposti suoraan maastossa mobiililaitteen kautta. Esimerkiksi kauriin kaato on helppo ilmoittaa Oma riistan kautta, kun kaatoilmoitus aiemmin oli tehtävä lomakkeella.

Oma riista toimii yhtenä tietolähteenä kanta-arvioinnissa, joten tietojen kirjaamisen tärkeyttä ei voi liiaksi korostaa. Kirjattujen tietojen avulla voidaan seurata tehokkaammin riistakantoja. Asian tärkeydestä muistutellaankin jäsenistöä tasaiseen tahtiin niin vuosi- kuin kesä- ja hirvikokouksissakin.

Mainintoja seuran toiminnasta

Vuonna 2010 kokeiltiin koko jäsenistön kesken kaurisjahtia ns. määräkoirajahtina. Kaatomääränä pidettiin kahdesta neljään eläintä. Ampuma-aseena haulikko.

Syksyisin metsästysalueen teillä seuraa muistutettiin kelirikko asioista muutamia kertoja. Seura ohjeistaa jäsenistöään kesäkokouksessa metsäteiden käytöstä.

Vuonna 2008 eri metsästysseurojen kanssa yhteistyössä järjestettiin koulun yläastelaisille halukkaille valvottu ampumaharjoittelu.

Valtatie 4. uusien riista-aitojen vaikutus myös seuran metsästysalueella näkyy. Eläinten liikkuvuutta ja mahdollisten kulkureittien muutoksia seurataan.

Seura mukana monessa yhteistoiminnassa

Riistanhoitoyhdistys

Simossa on yhteensä 10 metsästysseuraa, jotka kuuluvat Simon riistanhoitoyhdistykseen: Alajoen Linnustajat, Alaniemen Metsästäjät, Arpeen Erä, Keskijoen Metsästäjät, Maksniemen Erämiehet, Simoniemen Metsästäjät, Simonkylän Metsästysseura, Tainijoen Riistamiehet, Viantienjoen Metsästysseura, Ylijoen Erämiehet

Nuorisotoimi

Simon Rhy on alkanut panostaa toimintaa enemmän nuorten hyväksi. Seuramme on osallistunut aktiivisesti toimintaan yhteistyössä muiden seurojen kanssa. Metsästäjäkunta on koko ajan enemmän vanhenevaa eli "ukkoutuva". Siksi nuorille pitäisi antaa elämyksiä, kokemuksia ja tietämystä luonnosta ja metsästyksestä. Nuorista joitakin saadaan mukaan aina mahtavan metsästysharrastuksen pariinkin. Mutta myös muuten on tärkeää riistapuolella antaa nuorille elämyksiä luonnosta ja metsästysharrastuksen parista.

Useana kesänä on Simossa järjestetty Nuorten riista- ja eräleiri Maliinissa. Vuonna 2023 tuo leiri järjestettiin viidennen kerran. Leiri on vuosi vuodelta kiinnostanut suurempaa joukkoa nuoria

Linnunpönttöjen valmistusta Eräleirillä Teppo Haapaniemen johdolla

Tauko laavulla ja kalastusta Luolajärvellä.

Suurpetojahti

Seura osallistuu muiden seurueiden kanssa yhteistyössä suurpetojahtiin. Mahdollisesta tapahtumasta ilmoitetaan seuran kotisivuilla ja WhatsApp -ryhmässä.

SRVA-yhteistyö

Simon Rhy:n alueella SRVA- toiminta on aloitettu v.2000.

Simon Rhy:llä on 4 SRVA-yhdyshenkilöä, joihin poliisi on yhteydessä esimerkiksi suurpetotilanteissa.

Miettunen Jyrki, Ylisuvanto Tommi, Karjalainen Lauri, Haapaniemi Teppo

SRVA on lyhennelmä sanoista SUURRIISTAN VIRKA-APU.

Pääasiallinen tehtävä SRVA- henkilöillä on hirvikolareiden selvittäminen. Lisäksi tehtäviin kuuluu metsäauriskolarit, "häirikköhirvien poistaminen pihoilta", villisikakolarit sekä poliisijohtoiset suurpetojen karkotus- tai jäljitystehtävät.

Aloitusvuonna 2000 tapahtumia oli Simon Rhy:n alueella 23kpl. Noista vuosista tapahtumat ovat tulleet roimasti alaspäin. Nykyään tapahtumia on muutama vuodessa. Nelostien varteen rakennetut hirviaidat ovat vähentäneet kolareita. Myös hirvikannan alenemisella on ollut oma vaikutuksensa kolarien määrään.

Jos näissä asioissa kysyttävää, soita Rhy:n toiminnanohjaajalle, puh. 050-3723702.

VAPEPA

Verkosto, joka pelastaa ihmishenkiä

Vapaaehtoinen pelastuspalvelu on yli 50 järjestön tai muun yhteistyötahon verkosto, jonka hälytysryhmät tukevat viranomaisia onnettomuuksissa ja muissa kriisitilanteissa. Simon Alajoen Linnustajista on useita jäseniä mukana tässä toiminnassa.

Useimmiten Vapepa hälytetään kadonneen ihmisen etsintään, mutta vapaaehtoisia tarvitaan myös esimerkiksi antamaan henkistä tukea, ohjaamaan liikennettä ja auttamaan evakuoinneissa.

Auttajamme toimivat maalla, vesialueilla ja ilmassa. Vapepa-verkoston toiminta on:

- Vapaaehtoista
- Viranomaista tukevaa
- Pyyteetöntä
- Organisoitua
- Koulutettua kansalaistoimintaa

Vapepa- järjestöt toimivat yhdessä, jotta jokaisen järjestön osaaminen pystytään hälytystilanteessa hyödyntämään hädässä olevan ihmisen auttamiseksi. Hälytystilanteessa vapepalaiset johtavat omaa toimintaansa.

Kaikille avoin järjestöjen yhteenliittymä

Vapepan toimintaan voi tulla mukaan jokainen, joka haluaa auttaa muita käytännönläheisellä tavalla. Vapepan jäsenjärjestöt järjestävät koulutuksen kaikille vapaaehtoisille. Järjestöt myös varustavat omat vapaaehtoisensa. Vuonna 1964 perustetussa Vapepassa toimii ympäri Suomen yhteensä noin 11 000 vapaaehtoista yli 1000 hälytysryhmässä.

Suomen Punainen Risti toimii Vapepan yhteysjärjestönä ja koordinoi Vapepan toimintaa yleisen pelastuspalvelutoiminnan osalta. Suomen Meripelastusseura koordinoi vapaaehtoista meripelastustoimintaa ja Suomen Lentopelastusseura vapaaehtoista lentopelastustoimintaa.

Jos kiinnostuit asiasta, niin lisätietoja toiminnasta saat seuramme yhdyshenkilö Tommi Ylisuvannolta p. +358405139313.

Simon Alajoen Linnustajien 60-vuotisjuhlavuoden kunniaksi kootussa historiikissa muistellaan metsästysseuran alkutaipaleita ja tehdään katsaus nykypäivän metsästyksen ja riistanhoitotyöhön. Historiikissa avataan myös metsästysseuran monipuolista toimintaa.

Historiikin pohjatyön on tehnyt Paavo Veittikoski ja hänen lisäksi historiikkitoimikuntaan kuuluivat Mikko Haapaniemi, Teuvo Haapaniemi, Ilpo Hiltula, Reima Kemppainen ja Tommi Ylisuvanto. Kannen on toteuttanut Mari Parpala.

